

за да не послѣдува нѣщо по зло съ здравіето му и друго за да може да уздрави още по добрѣ, защото бѣше твърдѣ ослабналъ, поиска самъ да го съдружи.

Въ това време азъ тичахъ на горѣ на долу за да на-
мѣря за себе си нѣкоиѣ работѣ, или нѣкоиѣ каріерѣ, но
сячко за лудо — нищо зло никому не бѣхъ направилъ и
сички ми [искахъ злото. — Не можахъ да си истъжкучамъ
туѣ всеобщо върху ми гоненіе. Въ единъ день когато умо-
ренъ отъ много ходенъе, което бѣхъ направилъ за да иска-
рамъ едно комаче хлѣбъ, жеденъ още и прималѣлъ влѣзохъ
въ първата крачма която ся показа предъ мене. Едва влѣ-
зохъ и десѣтъ-дванадесѣтъ мина, които тамъ седѣхъ изле-
дахъ ми на криво и прекъснахъ разговора си. Завчасъ поз-
нахъ че тѣ сѣ стеснявахъ отъ мене, но не знаехъ на как-
во да отдамъ това имъ стесняваніе; когато единъ отъ тѣхъ
като скочи на крака и слѣдъ като ми изгледа добрѣ въ ли-
цето: а бе ти ли си? ... ветый мой друже и съученикъ? ...
извика.

— А! не могъ да си припомня, толкова години отъ то-
гива, да не си ти Гайтане, мой друже? ...

— Самъ самичакъ той, сиречь азъ! и като ся обърна
къмъ дружинната си рече имъ че могатъ да продължатъ
разговора си и предъ мене.

— Какъ ся случи да додишь въ Краковъ? попытахъ го.

— Не съмъ самичакъ; додохмы много мина за да ра-
зискамы връхъ една важна работа която ся евява въ сѣга-
шното време.

— Наистина, чухъ и азъ нѣщо да ся говори за нея, но...

— Италияцитѣ сѣ ся рѣшили за да добиятъ свободатъ
си, и ный не трѣба ли да сме достойни за да направимъ
същото? Важный часъ не е далечъ и за това нужно е да